

εργάτου ὅτι ἡ ἐν τῇ τέχνῃ αὐτοῦ ἐπιδεξιότης, ἡ φιλοπονία, ἡ ἀκρίβεια καὶ πρὸ πάντων ἡ χρηστότης του εἶνε κεφάλαια ἔχοντα χρηματικὴν ἀξίαν παρὰ ταῖς λαϊκᾶς Τραπεζίαις, ἡ ἀνάμιξις του δ' ἐν αὐταῖς μετὰ συνεταίρων ἐπὶ παιδείᾳ καὶ πλούτῳ αὐτοῦ ὑπερτέρων τὸν ἀναγκάζει νὰ καλλιτερεύῃ ἑαυτὸν, ἐκ φιλοτιμίας δὲ νὰ ρυθμιζῇ τὰ καθ' ἑαυτὸν κτὰ τὰς ἀξιώσεις τῶν συνεταίρων του· δικαίως λοιπὸν ὁ μέγας Cavour ἐπέσβευεν ὅτι «Al lavoro ed alla cooperazione é affidato l' avvenire dei popoli»,

K. X. BAMBAS

ΟΝΕΙΡΟ

Εἰς τὸν κήπο σ' ἔβλεπα ἀπ' τὸ παραθύρι,
Ἐνα θάμνο ἐφύτευες πλάι 'ς τὴν φραγῆ,
Κ' ὕστερ' ἀφ' οὗ ἔρριξες κάτω τὸ σκαφτήρι,
Κουρασμένος κάθησες χαμηλὰ 'ς τὴ γῆ.

«Νᾶρθω κάτω, φώναξα, γιὰ νὰ σε βοηθῶ;
Τί δεντράκι ἔβαλες;» Καὶ μοῦ ἀπαντᾷς
«Τὸ δεντράκι πῶβλα θὰ σοῦ τὸ χαρίσω,
Εἶνε ἡ δάφνη ποῦ ἀνθεῖ γιὰ τοὺς ποιητάς.»

«Πῶς! γιὰ μὲ τέτοιο δεντρί στέκει νὰ φυτεύης!»
«Ναι! γιὰ νᾶχης ἀφθονὴ δάφνη ζηλευτή,
Ὅταν μὲ τοὺς στίχους σου τοῦ κακοῦ γυρεύης
Ἐνα κλῶνο ἀθάνατο ναῦρης ἀπ' αὐτή!»

Εὔπησσα· τὰ λόγια σου πλάι δὲν τὰ ξεχάνω,
Τόσο 'κεῖνο τ' ὄνειρο ἦταν ζωηρό,
Ποῦ κι' ὡς τώρα κάποτε, ὅταν στίχους κάνω,
Μὲ μιὰ δάφνη στέκεσαι καὶ γελᾷς, θαρρῶ!

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

ΕΥΛ.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Ὁ ὕπνος εἶνε ἡ ἀνάκωχῆ τῶν ὄπλων ἐν τῷ ἀγῶνι περὶ ὑπάρξεως.

Ἐὰν ἔπεσες εἰς τὴν ἄβυσσον τῆς δυστυχίας, δύναται ἰσχυρὸς τις βραχίων νὰ σὲ διασώσῃ ἐκ τοῦ πνιγμοῦ. Ἄλλ' ἂν ἔπεσες εἰς ῥυπαρὸν ἔλος, ὅσον περισσότερον κινεῖσαι τόσῳ βαθύτερον θὰ καταβυθίζεσαι, χωρὶς νὰ δύναται νὰ σὲ σῶσῃ οὐδεὶς.

Πρόσφερε εἰς τοὺς ἰσχυροὺς τὸν σεβασμὸν σου, ἀλλὰ ζῆτει συγχρόνως καὶ τὴν εὐνοίαν τῶν μικρῶν. Διότι καὶ ἂν δὲν εἶνε ἱκαναὶ αἱ πτέρυγες τοῦ κῶνωπος ὅπως σὲ σκεπάσωσι, τὸ κέν-

τρον των ὄμως, τὸ λεπτότερον τριχός, ἔχει ἱκανὸν ἰὸν ὅπως σοὶ προξενήσῃ πόνους.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας τῶν Παρισίων ἐθεώρησε τελευταῖον καλὸν νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς χρῆσιν παλαιὰν τινα ἀστυνομικὴν διάταξιν τοῦ 1857 καθ' ἣν, ἐκτὸς τῶν ἀπόκρουων, οὐδέποτε ἄλλοτε ἐπιτρέπεται εἰς γυναῖκα νὰ φέρῃ ἀνδρῶν ἐνδύματα. Πρὸς τοῦτο δὲ ἀφορμὴν ἔδωκεν ἡ Κυρία Dieulafoi, ἡ ἀνδρεία σύζυγος καὶ πιστὴ τῶν κινδύνων συμμετοχὸς τοῦ ἐρευνητοῦ τῆς Περσίας συζύγου της, ἣτις ἐξοικειωθείσα πρὸς τὴν ἀνδρῶν ἐνδυμασίαν, ἦν ἔφερον ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἐν Περσίᾳ διατρίβουσα, ἐξακολουθεῖ φέρουσα αὐτὴν ἔτι καὶ σήμερον πρὸς κοινὸν σκάνδαλον. Οὕτω ἐσχάτως καὶ κατὰ τὴν παράστασιν τοῦ κωμικοῦ μελοδράματος «Ὁ ἀκούσιος βασιλεὺς» ἡ κυρία αὕτη ἐκάθητο ἐν τινι θεωρεῖφ φέρουσα φράκον, λευκὸν λαιμοδέτην, τὴν ἐρυθρὰν ταινίαν τοῦ παρασῆμου τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς καὶ ὅλα τέλος τὰ ἀνδρῶν ἐξαρτήματα.

Τὸ γερμανικὸν ἔθνος ἐπελήφθη εἰρηνικοῦ μεγαλουργήματος, ὅπερ θὰ περιποιήσῃ αὐτῷ δόξαν οὐχὶ ἐλάσσονα τῶν ἐν πολέμῳ θριάμβων. Ἡ Βαλτικὴ πρόκειται νὰ ἐνωθῇ πρὸς τὴν βορείαν θάλασσαν διὰ διώρυγος, ὁ δὲ γηραιὸς αὐτοκράτωρ Γουλλιέλμος ἀπῆλθεν αὐτοπροσώπως εἰς Κίελον, ὅπως ἐγκαινίσῃ τὰς ἐργασίας. Ἡ διώρυξ θὰ ἔχῃ καὶ ἐμπορικῶς καὶ πολιτικῶς μεγάλην σημασίαν, εἰς εὐλογον δ' ἀνησυχίαν ἐμβάλλει ἰδίως τοὺς Δανούς, οἵτινες, κρατοῦντες μέχρι τοῦδε τοῦ ἐνοῦντος τὰς δύο θαλάσσας πορθμοῦ, βλέπουσι παραγωνίζομένην καὶ καταδικαζομένην εἰς σχετικὴν ἀφάνειαν τὴν Κοπεγχάγην. Ἄλλὰ καὶ τῶν Γάλλων ἐξηγήρηθ' ἡ εὐθικτος φιλοτιμία, βουλευτὴς δὲ τις παρέστησεν ἐν τῇ παρισινῇ Βουλῇ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνώσεως τῆς Μεσογείου πρὸς τὸν Ὠκεανὸν διὰ διώρυγος, καὶ τῆς μετατροπῆς τῶν Παρισίων εἰς θαλάσσιον λιμένα.

Ἀφελόντος ἀνοικτοῦ ὑπὸ τοῦ φύλακος τοῦ κηλιδάματος, ὅπερ ἐχώριζε τὸν κλωθὸν τοῦ λέοντος ἀπὸ τοῦ τῆς τίγριδος ἐν τῷ ζωολογικῷ κήπῳ τοῦ Ἀμβούργου, εἰσῆλθεν αὕτη εἰς τὸν παρακείμενον καὶ ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ ἀπέπνιξε τὸν ἀπρόοπτος συλληφθέντα ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ αἰχμάλωτον βασιλέα τῶν ἐρήμων.

Ἄν πιστεύσωμεν τὰς Ἀμερικανικὰς ἐφημερίδας, ὁ φωνογράφος πρόκειται νὰ κατασταθῇ ἐργαλεῖον πρακτικὸν καὶ ἀντικαταστήσῃ εἰς τὸ μέλλον τὴν στενογραφίαν καὶ πάσας τὰς ἐφευρεθείσας μηχανὰς πρὸς γραφὴν. Ὁ Σούμπερ Ταῖνερ τὸν φωνογράφον τοῦ Ἔδισον, ὅστις μέχρι τοῦδε ἐχρησίμευεν ὡς ἀπλοῦν παίγιον, πρόκειται νὰ μεταβάλλῃ εἰς ἐργαλεῖον βιομηχανικὸν εὐανάτατον. Διὰ τοῦ νέου φωνογράφου ἡ

φωνή δὲν θὰ ἀποτυπῶται ὡς μέχρι τοῦδε ἐπὶ πλακῶν ἐκ κασιτέρου, ἀλλ' ἐπὶ κηροῦ. Τὰ τεμάχια τοῦ κηροῦ εἶνε κυλινδρικά καὶ εἰς ἕκαστον αὐτῶν θὰ δύνανται νὰ ἐγχαραχθῶσι 1000 λέξεις, αἰτινες δύνανται ν' ἀναπαραχθῶσιν ἐναργέστατα καὶ ἰσχυρότατα. Ἐμπορὸς τις φωνογράφει τὰς ἐπιστολάς του ἐπὶ τῶν κηρίων κυλίνδρων καὶ ἀποστέλλει ταύτας εἰς τοὺς ἀναποκριτάς του. Ἄρκει νὰ θέσῃ τις τοὺς σωλήνας τούτους εἰς ἕτερον φωνογράφον, καὶ ἀκούει τὴν ἰδίαν φωνὴν τοῦ ἐμπόρου ὅπότεν θέλῃ. Ὁ φωνογραφικὸς οὗτος χάρτης θὰ πωλῆται ὑπὸ τῶν χαρτοπωλῶν καὶ ἕκαστος θ' ἀγοράξῃ. Αἱ φωνογραφικαὶ ἐπιστολαὶ πρὸς τούτους ἔχουσι καὶ τὸ προσὸν ὅτι θὰ ἐμποδίζωσι τὰς πλαστογραφίας, διότι ἀναπαραγούσιν αὐτὴν ταύτην τὴν φωνὴν τοῦ γράφοντος.

Πληθὺν δώρων ἔλαβεν ἡ βασιλίσα τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τῆς βασιλείας αὐτῆς, ἐν ὅσῃ καὶ τινα λίαν περίεργα. Εἰς τῶν ὑψηλῶν τῆς ἀπέστειλε τῇ Βασιλίσῃ τὴν φωτογραφικὴν εἰκόνα αὐτοῦ, προσθεῖς, ὅτι εἶνε ὁ παχύτατος καὶ βαρύτερος τῶν ὑψηλῶν αὐτῆς· διότι ζυγισθεὶς εὐρέθη βάρους διακοσίων ὄγδοήκοντα χιλιogramμων.

Μικρὰ κόρη, ἐνεαετίς, μεταλλευτικῆς ἐργατοῦ, ἀπέστειλε τῇ βασιλίσῃ Βικτωρίᾳ ζεῦγος ἐμβάδων, ἃς μόνῃ ἐκέκτησεν, ἐξοικονομήσασα δι' ὅλου τοῦ ἔτους τὸ χρήσιμον πρὸς ἀγορὰν τοῦ νήματος χρήσιμα. Ὁ τῆς Βασιλείσης γραμματεὺς ἐπέστρεψε τὸ δῶρον, προσθεῖς, ὅτι «ἡ Βασιλίσα δὲν δύναται νὰ δεχθῇ τοιαῦτα δῶρα». Ἡ ἀπάντησις αὐτῇ ἐξήγειρε γενικὴν ἀποδοκιμασίαν παρὰ τῷ ἀγγλικῷ Ἔθνῳ, ἥρξατο δὲ ἔρανος, ὅπως προσεγχθῆ δῶρον τῇ μικρᾷ κόρῃ.

Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἀπέστειλε τῇ Βικτωρίᾳ, ὡς δῶρον ἐπὶ τῷ ἰωδιλαίῳ αὐτῆς, συσκευὴν τραπέζης ἐκ 1,200 ἀγγείων, ἐξεληθόντων τῶν ἀγροπλαστείων τῆς Δρέσδης, καὶ δύο μαρμαρίνας προτομάς, μίαν ἑαυτοῦ καὶ ἑτέραν τῆς Αὐτοκρατορίας. Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ἀπέστειλε 500 φιάλας οἴνου τῆς Τοκάυ, ἀρχαιοτάτου. Ὁ Βασιλεὺς τῶν Βέλγων ἐκόμισεν ἀγγεῖον ἐξ ἀργύρου ὕψους ὑπὲρ τὸ μέτρον, μετ' ἐπιγραφῶν καὶ ἀναγλύφων, σχετικῶν τῇ βασιλείᾳ τῆς Βικτωρίας. Ὁ παρὰ τῶν γυναικῶν τῆς Ἀγγλίας ἔρανος παρήγαγε ποσὸν ὑπὲρ τὰ δύο ἑκατομμύρια φράγκων· τούτου μέρος θέλει χρησιμεύσει εἰς τὴν ἐν Οὐίνδσῳ ἀνέγειρσιν μνημείου τῷ συζύγῳ τῆς Βασιλείσης, τὸ δὲ ὑπόλοιπον παραδοθήσεται τῇ Βασιλίσῃ, ὅπως διαθέσῃ αὐτὸ κατ' ἀρέσκειαν.

Πίθηκοι τρώγοντες ὄστρεϊδια.

Εἰς τὰς νήσους τὰς κειμένας πρὸς νότον τῆς Βιρμανίας, οἱ πίθηκοι κατὰ τὰς ἀμπώτιδας μεταβαίνουσι εἰς ἀνεύρεσιν τῶν ὄστρεϊδιῶν, τὰ ὅποια ἀνοίγουσι τύπτοντες ἐπὶ τοῦ ὄστράκου αὐτῶν διὰ λίθων. Τὸ ἀγγλικὸν περιοδικὸν «Ἡ φύσις» περιγράφει οὕτω τὸ γεγονός. Εἰς τὰς νήσους τοῦ Μεγνίου ἀρχιπελάγους οἱ ἀποκαλυπτόμενοι κατὰ τὰς ἀμπώτιδας λίθοι φέρουσιν ὄστρεϊδια διαφόρων μεγεθῶν. Εἰδὸς τι πιθήκου, ἴσως ὁ Μακάκος ὁ κυνόμολγος, πλανᾷται εἰς τὰς ἀκτὰς καὶ ἀνοίγει τὰ ὄστρεϊδια τὰ εὐρισκόμενα ἐπὶ τῶν λίθων, πλήττων τὸ ἀνώτερον ὄστρακον διὰ λίθου μέχρι οὗ τὸ θραύσῃ. Τότε ἀφαιρεῖ τὸ μα-

λάκιον διὰ τῶν δακτύλων, ἢ τὸ καταπίνει ἀπ' εὐθείας πλησιάζων τὸ στόμα. Ἄν ταραξῆ τις τοὺς λαιμάργους τούτους, φεύγουσιν ἐγκαταλείποντες τοὺς λίθους. Πρὸς τούτους τὸ ὀρμέμφυτον ὀδηγεῖ αὐτοὺς θαυμασιῶς κατὰ τὴν ἐργασίαν, διότι ἄρχονται θραύοντες τὸ γίγλημ τὸ συγκρατοῦν τὰς δύο θύρας τοῦ ὄστράκου.

Τελευταῖον παρεφρόνησεν ἐν Παρισίοις ὁ βαρῶνος Raymond de Seillières, ἀδελφὸς τῆς πριγγιπίσης Sagan. Ὁ βαρῶνος οὗτος ἦτο ἐπὶ δεκαετηρίδα ὄλην ὁ ἐλευθεριώτερος ὄλων τῶν ἐν Παρισίοις φιλοδωπῶν πλουσίων. Οὐ μόνον δὲ ἀπόλεσεν ἀπαθῶς μεγάλην ποσὰ εἰς τὸ παίγιον καὶ εἰς στοιχήματα, ἀλλ' ἠνείχετο ν' ἀπατάται καὶ κλέπτηται ὑπὸ πολλῶν, χωρὶς νὰ θεωρῆ ἄξιον τοῦ κόπου νὰ κάμῃ τὸν ἐλάχιστον λόγον περὶ τῶν ἀπατεῶν. Εἰς ταῦτα δὲ προσθετέον καὶ τὴν μεγίστην αὐτοῦ ἐλευθεριότητα εἰς τὰ γεύματα καὶ τὰς σκανδαλώδεις περιπετείας. Καθ' ὅλας δὲ ταύτας τὰς διασπαθήσεις τοῦ πλοῦτου ὁ Seillières ἔμενε πάντοτε ὁ αὐτός, διετῆρει πάντοτε τὴν ἔκφρασιν τοῦ βαρυνθέντος τὸν κόσμον, τοῦ περιφρονούντος τὰ πάντα. Δαπανήσας δὲ τελευταῖον περὶ τὰ τριάκοντα ἑκατομμύρια, κατεπονθήθη κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος. Δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ ζῆσθαι διὰ τοῦ ἐναπομειναντος εἰσοδήματος τῶν 400,000 φρ. ἃτε συνειθισμένος νὰ ζῆ μὲ ἑκατομμύρια. Ὁ κτύπος ἦτο ἰσχυρός, διὸ καὶ τὸν ἐκλόνησε βαθύτατα. Ὁ Seillières ἀνεχώρησεν εἰς Ἀμερικὴν ἐπὶ τῇ προφάσει νὰ κερδίσῃ πάλιν ἑκατομμύρια διὰ νέων ἐπιχειρήσεων, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἔλευσίν του εἰς Παρισίους παρεφρόνησε.

Κλινοσκεπάσματα ἐκ χάρτου.

Τὰ οἰκονομικὰ ταῦτα κλινοσκεπάσματα τὰ ἐφευρεθέντα τελευταίως συνίστανται πρῶτον ἐκ πολλῶν ὑπερκειμένων φύλλων φυτῶν συμμεμιγμένων ἐν εἶδει χάρτου, καὶ συγκεκολλημένων δι' ἰδίας τινὸς κόλλας, καὶ ἐκ περιβλήματων ἐξωτερικῶν ἐξ ἰσθῶν βάμβακος ἢ μεταξῆς προφυλασσόντων καὶ κοσμούντων τὰ κλινοσκεπάσματα. Τὰ περιβλήματα ταῦτα εἶνε προσηρμοσμένα εἰς τὰ σκεπάσματα. Τὰ νέα κλινοσκεπάσματα στοιχίζουσι εὐθηνότατα καὶ διατηροῦσιν ὅσον καὶ τὰ μάλλινα τὴν θερμότητα. Πρὸς τούτους δὲν προσβάλλονται οὔτε ὑπὸ τῶν σιτῶν οὔτε ὑπὸ τῶν τρωκτικῶν μυῶν κλ. διὰ τοῦτο καὶ ἡ διάρκεια αὐτῶν εἶνε μακροτέρα.

Υπελογίσθη ὅτι ὁ πλοῦτος τοῦ ἀγγλικῆς λαοῦ ἀνήρχετο εἰς 6113 ἑκατομμύρια λιρῶν στερλινῶν ἐν ἔτει 1864 καὶ εἰς 9103 ἑκατομμύρια ἐν ἔτει 1884. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ αἰῶνος ὁ μὲν δημόσιος πλοῦτος ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπενταπλασιάσθη, ἢ δὲ συμμετοχὴ τοῦ ἀγγλικῆς ἔθνους εἰς τὸ παγκόσμιον ἐμπόριον ἀνῆλθεν εἰς τεσσαράκοντα ἑκατοστά.

«—Ἐεύρεσι πῶς ἔκαμα τὸ γυιό μου νὰ μάθῃ τὰ γαλλικὰ φαρσί; Τοῦ ἔστειλα διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἕνα ἐρωτικὸν γράμμα γαλλικὸν μὲ γυναικεῖον γράψιμον ἀνυπόγραφο. Πρὸ δύο μηνῶν δὲν διαβάξει τίποτε ἄλλο παρὰ φραντζέζικα.»